

Sygn. akt IV KK 429/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący)

SSN Antoni Bojańczyk (sprawozdawca)

SSN Marek Motuk

Protokolant Łukasz Biernacki

w sprawie **P. P.**

skazanego z art. 279 § 1 kk,

po rozpoznaniu w dniu 13 kwietnia 2021 r. w Izbie Karnej,

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.),

kasacji wniesionej na niekorzyść skazanego przez Prokuratora Generalnego
od wyroku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 2 marca 2020 r., sygn. akt II K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 2 marca 2020 r. (sygn. II K (...))

P. P. został skazany za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy
pozbawienia wolności i zobowiązany do zapłaty na rzecz pokrzywdzonych
odpowiednich kwot tytułem naprawienia szkody (art. 46 § 1 k.k.). W wyroku tym
P.P. został zaliczony okres zatrzymania w sprawie na poczet orzeczonej kary
pozbawienia wolności (art. 63 § 1 k.k.) oraz zwolniono go z zapłaty kosztów

sądowych na rzecz Skarbu Państwa. Wyrok ten stał się prawomocny z dniem 9 czerwca 2020 r. (*k. 96 i 96v*).

Od wyroku Sądu Rejonowego w W. z dnia 2 marca 2020 r. kasację na niekorzyść skazanego wniósł Prokurator Generalny, której zakresem objął część dotyczącą orzeczenia o karze. Wyrokowi sądu rejonowego kasacja zarzuca rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 279 § 1 k.k., polegające na orzeczeniu wobec P. P., na podstawie powołanego przepisu, kary 6 miesięcy pozbawienia wolności, czyli w wymiarze poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia. W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja wniesiona przez Prokuratora Generalnego okazała się zasadna w stopniu oczywistym, co umożliwiło jej rozpoznanie na posiedzeniu bez udziału stron zgodnie z art. 535 § 5 k.p.k. Sąd Rejonowy w W. wyrokiem z dnia 2 marca 2020 r. (sygn. II K (...)) przyjął, że P. P. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. oraz orzekł o jego winie. Wyrok Sądu Rejonowego w W. jest jednak obarczony bezwzględną przyczyną odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 5 k.p.k. w postaci orzeczenia kary nieznanej ustawie.

Zgodnie z obecnie obowiązującym brzmieniem art. 279 § 1 k.k., kradzież z włamaniem obwarowana jest sankcją karną w postaci kary pozbawienia wolności w wymiarze od roku do lat 10. Sąd Rejonowy w W. w pkt I części dyspozytywnej wyroku z dnia 2 marca 2020 r. zatem błędnie zastosował art. 279 § 1 k.k. i wymierzył wobec P. P. karę w wysokości 6 miesięcy pozbawienia wolności, tj. poniżej jej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, podczas gdy dolna granica określona w tym przepisie wynosi rok pozbawienia wolności, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą (art. 439 § 1 pkt 5 k.p.k.).

Jedynie na marginesie zauważyć należy, że orzeczonej przez Sąd Rejonowy w W. wymiar kary (6 miesięcy pozbawienia wolności) za przypisany P. P. czyn mógłby się ostać jedynie w przypadku zastosowania przez sąd instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary (art. 60 k.k.) czy wypadku mniejszej wagi (art.

283 k.k.), jednak treść motywów podanych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku nie wskazuje, aby Sądowi Rejonowemu w W. przyświecała tego rodzaju intencja (k. 99-102v.). Ponadto w treści uzasadnienia brak jest jakichkolwiek odniesień wskazujących na zamiar zastosowania instytucji tzw. kary mieszanej (art. 37b k.k.) zwłaszcza – jak słusznie podnosi wnoszący nadzwyczajny środek zaskarżenia – w kontekście braku jednoczesnego orzeczenia kary ograniczenia wolności.

W związku z tym, Sąd Najwyższy uwzględniając kasację, uchylił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w W. i sprawę w tym zakresie przekazał do ponownego rozpoznania temuż sądowi. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy sąd ten weźmie pod uwagę granice wymiaru kary, wskazane w treści art. 279 § 1 k.k. i na nowo ustali jej wymiar, ewentualnie weźmie pod uwagę inne możliwości, przedstawione w poprzedzającym akapicie.

Z przedstawionych wyżej względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w wyroku.